

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Tarasio Isauro. 160.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἡλικία δοξμάτων ἀπὴρξαστο, καὶ σωτη-
ρίαν τοῖς ἀκρατοῖς κατεργάζετο,
δεικνύς ὡς καὶ τῶν σαρκικῶν ἐνομιλῶν
πνευματικὰ προσημίτερα. οὕτω καὶ
οἱ αὐτὲ μαθηταὶ τῶν τεραπεύων
παρητήσαντο πλὴν ὅτι σκεψάν ἀναγ-
χεῖν οὐσαν ἀφ' ἑαυτῶν πάντας.

Ταρασίῳ Ἰσαύρῳ. ρξ.

Κρείττονά σε πάντες τῶ γένους, καὶ
τῆς πατρίδος σε λέγουσι, καὶ χριστὸν
τοῖς ἡθεσιν ἀπαγγέλλουσι, πλὴν τῶν ὁ-
ρῶν τεραχίτητα μὴ κρατήσαντα, ἀλ-
λά τὸν Θεὸν τῆς παρτομάρτυρος,
καὶ τρέπον καὶ σκεπὸν ἀγαπήσαντα. καὶ
μακάριος εἶ πτωχέων σκεπυχῆς. τῶ-
το γὰρ τῶν πτωχῶν ἐπαυε τον, καὶ εὐ-
χριστὸν μεῖναι ἀπρεπτον, ἐπειδὴ οὐδὲν
κατερώτερον ἔχοντα, ἀλλ' ὡς ἀνέμοις
ταῖς κούφαις βοᾷς ῥιπιζόμεθα.

Θωμά κόμπτι. ρξα.

Καὶ γράφεις λαμπρῶς, καὶ πύμ-
πεις ἀερώς. καὶ μένοισ φαιδρῶς ὁ τοῖς
πᾶσι χριστῶς.

Ἰερακι λαμπροτάτῳ. ρξβ.

Οὐκ ἀρκεῖ ἡ βρωσις καὶ πόσις καὶ
πρῶμνη Ἰωάννη πρὸς πέρας ἀσκήσεως,
τοῖς ταῦτα ζητῶσιν, ὡ ἀριτε. ἀλλὰ
χρεία καὶ τῆς γνώμης Ἰωάννου πρὸς
πλὴν τελείωσιν. εἰσοίνω ἡμῶν ἑσπαινεῖς
πλὴν λιτότητα, κατόργωσον ἡμῖν
πλὴν πρῶμνη, ἡτὰρ πᾶσαν ἐκκλίνας
ἀρπεύειν.

Κύρω. ρξγ.

Σοφιστεύεις ὄντως, καὶ γράφον, καὶ κέλ-
λη πλάτεις ὀνομάτων. καὶ δὲ καὶ ἄ-
φορμὰς παρέχειν ἐν αὐτοῖς ὠφελείας
παραγμάτων. τὸ γὰρ καλῶς λέγειν
κυμβάλῳ παρέρηκε. τὸ δὲ χριστῶς

tur, atque auditorum Saluti operā dabat:
hinc nimirum illud ostendens, spiritualia
negotia carnalibus antiquiora esse debe-
re. Atque ad hunc modum ipsius quoque
discipuli mensurarum inspectionem atque
curam, quamvis alioqui propter pauperes
necessariam, repudiarunt.

Spiritua-
lia nega-
tia carna-
libus po-
tiora esse
debent.
Act. 6.

Tarasio Isuuro. 160.

Præstantiorem te esse, quàm aut ge-
nus tuum, aut patria ferat, omnes aiunt,
ac morum probitate pollere narrant, vt
qui non spectantium asperitatem te-
nueris, verùm primæ martyris Theclæ,
& mores, & templum amaueris. Ac te bea-
tum, vt potè ex animo paupertatem co-
lentem. Nam hæc piorum laus est. Atque
vt in instituta vitæ ratione constanter ma-
neas, opto. Quandoquidem nihil admo-
dum stabile habemus: verùm leuibis cla-
moribus, non secus ac ventis, huc atque
illuc iactamur.

Theclæ
templum
nobile a-
pud Se-
lenciam.

Thoma Comiti. 161.

Et luculentè scribis, & copiosè mittis.
Velim igitur in animi lætitia & alacritate
perstes, cùm omnibus tam benignum &
commòdum te præbeas.

Hieraci Clarissimo. 162.

Ad numeros omnes religiosæ vitæ ab-
soluendos, Ioannis cibus ac potus & cubi-
le minimè sufficit: verùm ad perfectionem
adipiscendam Ioannis quoque animus re-
quiritur. Quocirca si frugalitatem nostrā
ac vitæ tenuitatem laudas, lenitatem cō-
sequi stude, quæ improbitatem omnem
vitat.

Matth. 3.
Ad mo-
nasticam
vitam
quid re-
quiratur.

Cyro. 163.

Sophistam profectò, etiam scribens,
agis, atque vocabulorum elegantiam fin-
gis. Atqui in ipsi vtilitatis quoque rerum
materiā præbere oportet. Etenim pulchrè
loqui, cymbalo simile est: at probe agere,

1. Cor. 13.
Parum est
pulchrè
loqui, an-